

Integrasjón

Íris Björg Kristjánsdóttir,
ráðgevi í íslenska
innlendismálaráðnu

PRIVATMYND

GESTABLÍDNI HEVUR TÝDNING

– Gestablídni mótvegis tilflytarum hefur týdning, sigur Íris Björg Kristjánsdóttir, ráðgevi í íslenska innlendismálaráðnum. Meðan marknaeftirlitini í Evropa verða herd, mugu onnur standa saman um ábyrgdina at veita flóttafólkunum trygd. Í samstarvi við flóttafólkanevndina hjá Sameindu Tjóðum, er Ísland eitt av londunum í norðri, sum á hvørjum ári bjóða neyðstøddum familjum vælkomnum

BRANDUR MORTENSEN NOLSØE

Ísland hefur tikið ímóti flóttum á nærum hvørjum ári síðani 1956, og higartil hefur tað eydnast væl, sigur Íris Björg Kristjánsdóttir. Hon hefur arbeitt við útlendingaøkinum í útvið fimtan ár og metir, at verður ró fram undir, at føroyingar skulu taka ímóti flóttum, ber til at fáa fram sama positiva hugburðin, sum íslendingar hava havt hesa tíðina.

– Tá tilflyttarar og flóttafólk koma til Føroya, er alneyðugt, at tey fáa beinleiðis atgongd til samfelagið. Hetta merkir ikki bara, at sosialu skipanirnar lofta teimum, og at tey fáa atgongd til arbeiði og útbúgving. Eisini má vera kravt, at tey verða boðin inn á gátt hjá fólki, soleiðis at tey fáa samband við aðrar borgarar sum heild í Føroyum. Tá verður samansjóðingin væleydnað, sigur Íris Björg Kristjánsdóttir.

– Í fleiri londum fáa tilflyttarar eitt nú atgongd til útbúgving, men ikki til arbeiði. Sostatt hava tey ikki fingið beinleiðis atgongd til samfelagið, og tey verða ikki

samansjóvað í samfelagið, vísur hon á.

Positivan hugburð

Ísland hefur søguliga ikki verið eitt av valdandi londunum í heiminum, men hefur tvørturímóti tørvað stuðuluttan frá. Hendan stóðan hefur sett sín dám á íslendingar, heldur Íris Björg Kristjánsdóttir.

– Íslendingar vóru sjálvir tilflyttarar einaferð, og hetta trúgvi eg hefur gjørt, at vit duga at fyrihalda okkum til stóðuna hjá tilflyttarunum. Av tí at íslendingar eru vanir við flóttafólk og samansjóðingin hefur gingið væl, verður hugburðurin positivur. Hóast Føroyar hava nógv til felags við Ísland, eru londini bæði ikki í somu stóðu, greiðir Íris Björg Kristjánsdóttir frá.

Í einum tryggum og avbyrgdum landi sum Føroyar kann ræðumyndin av flóttafólkakreppuni tykjast fjar. Er einki at identifisera seg við úttan myndirnar í miðlunum, er tað sjálvsagt at føroyingar óttast.

– Men stóðan í Íslandi er øðrvísi, tí har er siðvenja at bjóða fólki inn í landið. Einhvør, sum verður

boðin til Íslands, skal gera samrøðu, skrásetast sum borgari, og fáa tilvega stuðulsfamilju. Og tá tú sært, at hetta eru vanlig menniskju, sum eru flýdd undan einari truplari stóðu, tálmost óttin. Tey skandinavisku londini hava havt tað truplari, sigur hon. Tey hava lagt dent á at veita menniskjaligan stuðul til tey, ið tørva hjálp. Men tekur tú ímóti so nógvum flóttafólki í senn í eitt langt tíðarskeið, so slepst ikki undan mistøkum. Hesum mistøkum kunnu vit læra av.

Átrokandi tørvur á tilflyttarum

Íris Björg Kristjánsdóttir slær fast, at tilflyttarar koma ikki bara samfelagnum væl við, men at tørvur er eisini á teimum.

– So við og við verður aldursamansetingin skeiklað, og um tretivu-fjøruti ár vera eldru borgararnir í ov stórar yvirkraftir í mun til fólk í arbeiðsførum aldri. Tí hava vit tørv á ungum familjum, sum kunnu skapa størri javnvág í aldursamanasetingini. Nýggir borgarar geva eisini samfelagnum íkast, heldur Íris Björg Kristjánsdóttir.

Meðan heimsins størsta flóttafólkakreppa herjar, og okkum tørvar fleiri borgarar, drála vit at bjóða teimum neyðstøddu til landið. Hendan óhepna stóðan kemst av ótta fyri tí ókenda.

Ein háttur at beina fyri hesum ótta er, sambært Íris Björg Kristjánsdóttir, at koma í samband við flóttafólkini. Talan nýtist ikki at vera um fleiri enn tvær familjur, og avgerðin nýtist ikki at vera bindandi. Hon greiðir frá, at Føroyar kunnu læra av royndunum, Ísland hefur av at taka ímóti flóttafólki.

– Tað ber væl til at byrja úttan at leypa framav. At taka ímóti tveimum familjum fer ikki at kollvelta føroyska samfelagið. At vera ein sjálvstøðug tjóð við tjóðskaparligum heildarsamleika merkir, at ein tekur ábyrgd av heimssamfelagnum, tá neyðin rakar.

Bjóða Føroyar tiggju flóttafólkum inn í landið, vísur hetta ein hátt at taka ábyrgd. Ísland hefur longu bjóðað Føroyum alla ta hjálp, sum Føroyar tørva, so nú er bara at fara til verka, viðmælir Íris Björg Kristjánsdóttir.

POST@SOSIALURIN.FO

Vit hava tørv á ungum familjum, sum kunnu skapa størri javnvág í aldursamansetingini. Nýggir borgarar geva eisini samfelagnum íkast,«

Íris Björg Kristjánsdóttir